

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2023 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Maria Antecka

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w G.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach

z dnia 20 października 2022 r.

sygn. akt I C 1421/21

1. oddala apelację,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego 135 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia w przedmiocie kosztów procesu do dnia zapłaty.

Maria Antecka

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 31 października 2023 r.

W sprawie z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą

w G. przeciwko Towarzystwu (...) S.A.

z siedzibą w W. o zapłatę 4973 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 4480,85 zł od dnia 22 lipca 2021r. do dnia zapłaty i od kwoty 492 zł od 22 października 2021 r. do dnia zapłaty, Sąd Rejonowy w Szamotułach wyrokiem z 20 października 2022 r.

(I C 1421/21):

- w punkcie 1. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3116,54 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 2624,54 zł od dnia 12 sierpnia 2021 roku do dnia zapłaty i od kwoty 492 zł od 22 października 2021 r. do dnia zapłaty,
- w punkcie 2. oddalił powództwo w pozostałej części,

- w punkcie 3. koszty procesu rozdzielił stosunkowo obciążając nimi powódkę w 37,33%, a pozwaną w 62,67% i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 502,74 zł oraz nakazał ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu państwa 371,50 zł z tytułu niepokrytej części wynagrodzenia biegłego.

Powód zaskarżył wyrok apelacją w części oddalającej powództwo w zakresie żądania ponad kwotę 3.116,54 zł tj. co do kwoty 906,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 906,64 zł liczonymi od dnia 12 sierpnia 2021r. oraz w części orzekającej o kosztach postępowania, tj. objętej pkt 2 i 3 wyroku.

Powyższemu wyrokowi apelujący zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

1. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego które doprowadziło do przyjęcia przez Sąd I instancji, że zasadnym jest uwzględnienie rabatów Pozwanej zastosowanych w kosztorysie hipotetycznych kosztów naprawy pojazdu V. o nr rej. (...) po szkodzie z dnia 12 lipca 2021r. podczas gdy poszkodowany nie miał obowiązku skorzystania z sieci naprawczej Pozwanego, a ponadto Pozwany nie wykazał, aby był w stanie dostarczyć konkretne części do danego pojazdu w cenie z uwzględnieniem rabatów.

2. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę opinii biegłego i przyjęcie, że kwestia zasadności stosowania rabatów na zakup części zamiennych pozostaje do osądzenia dla biegłego podczas gdy to Sąd I instancji powinien w oparciu o opinię biegłego oraz pozostały materiał dowodowy wybrać odpowiedni wariant naprawy.

- naruszenie prawa materialnego tj.:

3. art. 363 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie tj. niepozostawienie wyboru sposobu naprawy szkody poszkodowanemu poprzez przyjęcie, że urealniony koszt naprawy pojazdu poszkodowanego odpowiada kosztorysowi z uwzględnieniem rabatów Pozwanej, co prowadzi do konkluzji, że poszkodowany powinien skorzystać z sieci naprawczej Pozwanego, a tym samym w przypadku wyboru naprawy przez zapłatę odpowiedniej sumy poszkodowany otrzymałby zaniżone odszkodowanie.

Mając na uwadze powyższe zarzuty apelujący wniósł o:

1. zmianę pkt II zaskarżonego wyroku w zakresie zaskarżenia poprzez zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda dalszej kwoty 906,64 zł (słownie: dziewięćset sześć zł 64/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 sierpnia 2021r. do dnia zapłaty,

2. zmianę w pkt III zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu w I instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia zasądającego je do dnia zapłaty oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł;

3. a nadto zasądzenie kosztów procesu za postępowanie apelacyjne od Pozwanej na rzecz Powoda, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;

ewentualnie o:

4. uchylenie wyroku oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, pozostawiając temu sądowni rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o:

- oddalenie apelacji,

- zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie Sąd Okręgowy zauważa, że niniejsza sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym. Z tego też względu, zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji, który nie przeprowadził postępowania dowodowego, sporządza uzasadnienie wyroku zawierające jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Zarzuty apelacji sformułowane jako zarzuty naruszenia prawa procesowego – art.233§1 k.p.c. w swej istocie nie dotyczyły oceny mocy i wiarygodności dowodów, ale kwestii prawa materialnego, z mianowicie tego, czy istniały postawy do uwzględnienia przy ustalaniu kosztów naprawy pojazdu rabatów zaproponowanych przez pozwanego. Kwestia tego, czy możliwy był zakup części i materiałów lakierniczych w oparciu o przedłożone przez pozwanego oferty, jak również, czy rabaty naliczane miały być od ceny detalicznej, obowiązującej w danym punkcie sprzedaży, czy też od cen ustalonych wg systemów A., E. nie był przedmiotem zarzutów apelującego.

Zarzuty apelacji koncentrowały się na argumentacji, że poszkodowany nie miał obowiązku skorzystać z sieci naprawczej pozwanego, a pozwany nie wykazał, żeby był w stanie dostarczyć konkretne części do danego pojazdu w cenie z uwzględnieniem rabatów.

Co do pierwszej z tych okoliczności Sąd Okręgowy zauważa, że Sąd Rejonowy czyniąc rozważania wyraził pogląd, że poszkodowany ma pełne prawo wyboru warsztatu, jak i sposobu naprawy, stąd ta argumentacja apelacji jest całkowicie chybiona.

Co do drugiej kwestii, a mianowicie, że pozwany nie wykazał, ażeby był w stanie dostarczyć konkretne części do danego pojazdu w cenie z uwzględnieniem rabatów, to Sąd Okręgowy zauważa, że przed sądem pierwszej instancji powód łączył kwestię rabatów

z obowiązkiem skorzystania przez poszkodowanego z oferty naprawy pojazdu w sieci warsztatów współpracujących z pozwanym, (k.70, k.67 v.). Powód nie odnosił się do kwestii wynikających z Porozumienia nr (...) zawartego 2 kwietnia 2018 r. przez pozwanego

z (...) sp. z o.o. w Ł. w zakresie rabatów na części oraz Załączników do tego porozumienia i Aneksu nr (...) z 6 marca 2019 r. ani też do Porozumienia (...) zawartego w dniu 1 września 2016 przez pozwanego z G. (...) Sp.J.

w W. w zakresie rabatów na ceny materiałów lakierniczych oraz Załączników do tego Porozumienia i Aneksu (...) z 1 sierpnia 2017 r. W szczególności poza uwagą powoda pozostawało, czy przedłożone do sprawy Porozumienia (wyżej opisane) mówiące o rabatach na ceny nowych oryginalnych części zamiennych oraz ceny materiałów lakierniczych naliczane są od ceny detalicznej obowiązującej w danym punkcie sprzedaży, czy od cen ustalonych wg systemu A., czy też E.. Powód nie odniósł się w toku postępowania przed Sądem Rejonowym do Załącznika nr 3 do Porozumienia z 2 kwietnia 2018 r., w którym w punkcie 8. znajduje się zapis, że w przypadku, gdy klient będzie zainteresowany zakupem części zamiennych, warsztat zaoferuje sprzedaż części zamiennych z uzgodnionym rabatem – obsługa w skali całego kraju, a koszty ewentualnej wysyłki ponosi warsztat(k.47), ani też do tożsamego w treści zapisu z punktu 5. Załącznika nr 3 do Porozumienia z 1 września 2016 r. (k.53).

W tym zakresie omawiany zarzut apelacji jest więc bezpodstawny.

Co do ostatniego z zarzutów apelacji, sformułowanego jako zarzut naruszenia prawa materialnego - art. 363 § 1 k.c., poprzez niepozostawienie wyboru sposobu naprawy szkody poszkodowanemu poprzez przyjęcie, że urealniony koszt naprawy pojazdu poszkodowanego odpowiada kosztorysowi z uwzględnieniem rabatów Pozwanej, co prowadzi do konkluzji, że poszkodowany powinien skorzystać z sieci naprawczej Pozwanego, a tym samym w przypadku wyboru naprawy przez zapłatę odpowiedniej sumy poszkodowany otrzymałby zaniżone odszkodowanie to zarzut ten również

należy ocenić jako chybiony z powołaniem na argumentację poczynioną przy ocenie dwóch pierwszych zarzutów apelacji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezasadną na podstawie art. 385 k.p.c., o czym orzekł w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w punkcie 2. sentencji wyroku, przy czym na powoda jako przegrywającego postępowanie apelacyjne nałożono obowiązek zwrotu całości kosztów na rzecz pozwanego. Koszty te to jedynie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda w kwocie 135 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za radców prawnych. O odsetkach od kosztów postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Maria Antecka